

Sten Hulsink volgde een LL.M. aan The University of Chicago via de Stibbe Buitenland Beurs en vertelt over zijn ervaring in de Verenigde Staten

"In 2019 besloot ik te solliciteren voor de LL.M. programma's van Amerikaanse law schools. Ik zou dat jaar afstuderen en het was altijd mijn droom geweest om in de Verenigde Staten te wonen. Toen ik in 2020 te horen kreeg dat ik was aangenomen voor het LL.M. programma van The University of Chicago, viel dat goede nieuws helaas samen met slecht nieuws: de wereldwijde pandemie. Lange tijd was niet zeker of mijn plannen wel door konden gaan. Zo leek het erop dat ik geen visum kon krijgen, omdat de Amerikaanse ambassade gesloten was. Gelukkig zat het mee en had ik mijn documentatie op tijd in orde.

Eerlijk is eerlijk, ik heb getwijfeld of het wel verstandig was om afgelopen jaar naar de Verenigde Staten te gaan. De coronasituatie was daar behoorlijk ernstig. Veel medestudenten stelden daarom hun deelname aan het programma een jaar uit. Voormalig studenten hadden me over hun ervaringen verteld. Dat klonk allemaal geweldig, maar dit jaar zou waarschijnlijk totaal anders zijn. Onder het motto 'wie niet waagt, wie niet wint' besloot ik er toch voor te gaan. In september 2020 vloog ik naar Chicago.

De eerste weken waren behoorlijk wennen. Ik kwam natuurlijk terecht in een andere cultuur, maar daarnaast waren de maatregelen in de staat Illinois erg streng. Het was daarom moeilijk om mensen goed te leren kennen. Gelukkig deed de universiteit er alles aan om studenten de normale experience te geven. De faculteit organiseerde zo veel mogelijk fysieke colleges en stond volledig open voor suggesties en verbeteringen. Het was een voordeel dat The University of Chicago een relatief kleine Law School heeft. Professoren waren erg benaderbaar, en wilden altijd wel een een-op-een meeting of *lunch talks* inplannen. We konden het hebben over de studie, maar ook over heel andere dingen. Ze waren altijd open, oprecht geïnteresseerd en benieuwd naar onze achtergronden en verhalen.

In november vonden de presidentsverkiezingen plaats. Dat was een bijzondere ervaring. Overal stonden borden in de voortuin en werd reclame gemaakt. Wat me het meest is bijgebleven, is hoe spannend veel Amerikaanse medestudenten die periode vonden. Sommige studenten vlogen op en neer naar hun thuisstaten, alleen om hun stem te kunnen uitbrengen. Ook liepen colleges vaak uit door felle discussies over wat de uitkomst zou worden. Toen bekend werd dat Biden gewonnen had, gingen mensen massaal de straten op om het te vieren.

Ook het onderwijs was anders dan ik gewend was. Professoren hanteerden namelijk de socratische onderwijsmethode: studenten moesten zich voor elk college inlezen en konden ieder moment door middel van *cold calls* vragen worden gesteld. Meestal was er geen 'goed' antwoord, maar gaf de vraag aanleiding tot discussies. Vaak liep ik met meer vragen de collegezaal uit dan waarmee ik was binnengekomen, maar dat was precies de bedoeling en bleek enorm leerzaam.

"Afgelopen jaar was, zoals voor veel mensen, af en toe een enorme uitdaging. Maar daarom was het ook bijzonder leerzaam"

The University of Chicago gaf ons alle vrijheid in hoe we ons vakkenpakket samenstelden. Zo heb ik me kunnen verdiepen in totaal verschillende onderwerpen: van *Corporate Law* tot *Freedom of Speech*, en van *Governmental Structure* tot *Law of Police*. Het heeft het me veel geleerd over fundamentele onderwerpen, zoals discriminatie en racisme in het rechtssysteem, het belang van deugdelijke rechtsbijstand en mogelijke visies op grondrechten. Het bleek daarom relevanter voor mijn toekomst in Nederland dan ik verwacht had.

Begin dit jaar werden de coronamaatregelen sterk versoepeld. Pas toen leerde ik het 'echte' Amerika kennen. De meeste openbare plaatsen waren volledig geopend, het mondkapje mocht af en mensen die ik alleen op een scherm gezien had, zag ik nu ook in levenden lijve. Het hoogtepunt uit die periode was de diploma-uitreiking, die fysiek plaatsvond. Het was mooi om een jaar dat veel digitaal had moeten plaatsvinden op die manier af te sluiten. Na de diploma-uitreiking besloot ik om nog te reizen voor ik terug zou keren naar Nederland. In die periode heb ik de staten Louisiana, Colorado en Florida bezocht: drie staten die in praktisch ieder opzicht van elkaar verschilden. Daar leerde ik mensen kennen met wie ik nog steeds contact heb, en waarschijnlijk ook nog lang zal houden. Terugkeren naar Nederland was met een dubbel gevoel. Ik ben blij om mijn familie en vrienden weer te zien, maar ga het Amerika dat ik in de laatste maanden heb mogen ontdekken erg missen. Afgelopen jaar was, zoals voor veel mensen, af en toe een enorme uitdaging. Maar daarom was het ook bijzonder leerzaam. Ik had het absoluut niet willen missen en ben dankbaar dat ik deze mogelijkheid gekregen heb. Ik kijk uit naar november. Dan ga ik met frisse moed aan het werk bij Stibbe op de sectie Corporate Litigation!".

